

[Miljøministeren]

modsatte sig disse søtransporter. Vi kan heller ikke formelt stille betingelser for dem. Det forstod jeg også jeg var enig med hr. Dræbye i. Gennemsejlingen kræver heller ikke nogen tilladelse fra dansk side. De svenske transporter sker i overensstemmelse med internationale regler, som både Danmark, Sverige og Frankrig har tilsluttet sig.

Dermed er også klart svaret, at vi ikke kan forlange over for de svenske myndigheder, at transporterne skal stoppes. Men det betyder ikke, at vi ikke i det gode samarbejdes ånd kan tale med vore svenske kolleger om de problemer, vi har på dette felt, og drøfte med dem, om muligheden for at lade transporterne gå igennem Store Bælt kunne være til stede.

Man var også inde på spørgsmålet: kan man udsætte transporterne, indtil der er en afklaring? De svenske myndigheder har i dag meddelt statens institut for strålehygiejne, at den første transport med »Sigyn« foreløbig er fastsat til midten af januar 1983. Denne transport går fra Frankrig til Ringhals og således hverken gennem Store Bælt eller Øresund. Den første transport gennem Øresund er foreløbig fastsat til sidste uge af januar 1983, men de svenske myndigheder har understreget, at den endelige tilladelse ikke er givet, da man afventer havarirapporten.

Denne havarirapport har jeg bedt om at få, og når den er fremkommet, vil vi tage kontakt med vore svenske kolleger og drøfte sagen med dem.

Jeg synes, det er rimeligt, at vi under en sådan debat retter en tak til de svenske myndigheder for den forståelse, de har udvist over for de synspunkter, vi har her i Danmark, og også over for den nervøsitet, der fra mange sider i befolkningen gør sig gældende over for disse transporter. Jeg kan sige, at vi er trygge ved, at de fortsatte drøftelser med vore svenske kolleger kan foregå i den samarbejdsånd, som drøftelserne hidtil er foregået i.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil gerne ligesom ministeren takke for en nogenlunde konstruktiv debat, men vil godt lige sige et par ting.

Først til hr. Ole Bernt Henriksen, som er bekymret over, at jeg er så bekymret. Det er rigtigt, jeg er bekymret. Det er bl. a. derfor,

jeg sidder herinde og spilder mit unge liv på dette arbejde. Hvis jeg ikke havde været det, ville jeg have kunnet finde sjovere ting at tage mig til.

Jeg synes også, der er meget at være bekymret for, bl. a. de sovjetiske u-både. Vi har sagt det mange gange, vi siger det ved næsten hver eneste debat, hvor vi overhovedet kan få lejlighed til det, og hver eneste gang trækkes der en stor tehætte ned over ørerne på i hvert fald hr. Ole Bernt Henriksen og også adskillige andre fra beslægtede partier. Det vil man så nødig have at vi siger, for så går matematikken ikke op, og fordommene bekræftes ikke. Men nu har jeg sagt det igen. Vi kan ikke lide dem.

Men vi synes ikke, det er et argument for at gøre det farligere endnu. At noget andet er farligt, er jo ikke et argument for, at så er det lige meget med den ene ting, vel? Det må jeg gå ud fra at logikken selv i det konservative folkeparti vil give mig medhold i.

Det, jeg selvfølgelig oplever nogle gange, er, at min permanente bekymring – og den er stor – løber ind i det, jeg kalder store, stærke mænd med hår på brystet, der ikke er bange af sig. De tager gerne et par små risici med. Jeg vil godt have hr. Tørnæs til at gå op og bekræfte, om han – den gamle skipper – virkelig sagde, at »Sigyn« virkede, som om det var et sikkert og velegnet skib. Jeg håber, jeg hørte forkert. Jeg tror, hr. Tørnæs er bekendt med, at da skibet mødte en hård blæst på 20 sekundmeter, kunne det ikke sejle mere end 3 knob. Ifølge de svenske lodser kan det som sagt hverken sejle eller lade være. Er det det, man kalder et sikkert skib, hr. fisker Tørnæs?

Vi er ikke så frejdige, det er rigtigt, vi tager disse ting lidt tungt. En sidebemærkning til hr. Maisted, der med vanlig fantastisk demagogi får rullet sig ud i, hvad der nok er de virkelige, skumle hensigter. Vore skumle hensigter er såmænd, at vi er lidt bange af os. Vil hr. Maisted hjælpe os med at gøre noget ved kemikalietransporterne, så vi får ordentligt styr på dem, så skal selv den hjælp være yderst velkommen.

Vi har hørt en hel del ord om fint samarbejde med de svenske myndigheder. Jeg holder forfærdelig meget af svenskerne, og jeg synes også, at vi en gang imellem samarbejder godt. Jeg synes ikke, at det, der er foregået omkring »Sigyn«, er forbilledligt, men lad os så håbe, at de mange kønne roser, der